

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Molt soroll per no res

La història. Atlanta, USA, avui. Baby és un xaval que condueix cotxes amb la mateixa perícia que manipula l'iPod, sempre amb els auriculars posats, és el conductor d'una banda d'atracadors, fins que s'enamora de Deborah, jove cambrera.

Les formes. Les pel·lis de l'anglès Edgar Wright (Dorset, 1974) es caracteritzen per una desinhibida barreja de gèneres cinematogràfics: de la comèdia al fantàstic, passant pel thriller. Cinèfil empedreït, Wright possiblement no ha tingut un llibre a les mans en els 43 anys de vida. Ara, de films, telefilms i videoclips en sap un niu. Ve a ser el Quentin Tarantino britànic. A *Baby Driver*

ver grapeja *French Connection*, *Bullitt*, *La huida*, *Bonnie and Clyde*, *Reservoir Dogs*, *Driver* en una cursa meteòrica i suïcida contra l'avorriment. Lloable intent, si no fos que, ves per on, acaba avorrint fins la irritació. De fet, Edgar Wright ha reciclat el videoclip musical al servei de persecucions automobilístiques i de persecucions romàntiques. Vaja, un thriller de comèdia. O una comèdia thriller. O un musical pop adolescent salvapantalles. Passa, tanmateix, que tot i que el cinema serveix per a entretenir i anestesiàr el temps,

sovint el mata. És el cas de la pel·li d'avui. Clar que es dirà, es diu, que Wright resulta tot un mag a l'hora d'enlluernar el personal. D'acord. Però se li veu el truc. Quan de la txistera no li surt l'innocent conill, sinó una calculadora guineu. Astut com ella, el cineasta ha programat una banda sonora que, quan la cosa narrativa i visual peta, per allí sonen els Queen, Eagles,

The Champs, Golden Earring, Focus, etcèteres a dojo, i fins i tot gairebé l'Orfeón Donostiarra! Mentrestant, el tendre Ansel Elgort posa cara de pollet experimentat, enfront d'uns durs galls de corral com Jamie Foxx, Kevin Spacey, John Hamm. I esmentar que la dolça Lily James, és cambrera més

Baby driver

Director:

Edgar Wright.

Intèrprets: Ansel

Elgort, Jamie

Foxx, Lily James,

Kevin Spacey,

Jon Hamm.

Regne Unit-EUA,

2017. 115'. JCA

Alpicat, Majestic

Tàrrrega.

fascinant. Amb tot, molt soroll per no res.

El fons. Compte si vas per la vida amb els auriculars encasquetats.

La imatge. Els asserenats, tranquils, silenciosos, crèdits finals del film.

La frase. 'Nunca es malo un poco de silencio', sosté el gàngster Kevin Spacey. Tant de bo TV3 ho fes amb el sorollós 'prucés'.

La recomanació. Per a incondicionals del tot incondicionals amb el cinema reciclat, crispetter, d'Edgar Wright.